

Vonnis nr. 2154 F° 1

VONNIS

nummer: 2154

datum: 02/05/2017

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC1 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L3.3896-14

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN:

3644 1.
met zetel te Rumst,
gekend onder het ondernemingsnummer

3645 2.
loodgieter
geboren te op
wonende te Rumst,
Belg.

BETICHT VAN:

De eerste en de tweede.Te

op het perceel gelegen te Rumst,
gekadastréerd als
met een globale oppervlakte van 2008 m²
eigendom van
ingevolge akte verleden dd.

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna

Vonnis nr. 2154 F° 2

vermelde handelingen te hebben uitgevoerd,

I. Tussen 1 juni 2013 en 25 juni 2013.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

artikel 4.2.1.1°.a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie,

namelijk het plaatsen van 4 kantoorcontainers op betonblokken met aan de voorzijde een paneel met opschrift " " en contactgegevens.

II. Van 31 januari 2014 tot minstens 4 maart 2016,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, na de datum van inwerkingtreding van dit decreet, een inbreuk te hebben gepleegd op de plannen van aanleg en verordeningen, tot stand gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die nog van kracht waren omdat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet, of een dergelijke inbreuk te hebben voortgezet of in standgehouden, op welke wijze ook, zonder dat de uitgevoerde handelingen vergund zijn, of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht;

namelijk het gebruik van voornoemde bureelcontainers als kantoor en opslagplaats bij de uitbating van het loodgietersbedrijf in strijd met de bestemming als agrarisch gebied, overeenkomstig het gewestplan, te hebben voortgezet.

III. Van 27 mei 2014 tot minstens 4 maart 2016,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

artikel 4.2.1.5°.a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval,

Vonnis nr. 2154 F° 3

namelijk op het terrein wordt allerlei loodgietersmateriaal, zoals radiatoren, lege gasflessen, waterboilers, expansievaten en een pomp, en allerlei (bedrijfs)afval opgeslagen.

Eerste en tweede betichte worden tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring hoofdens de tenlasteleggingen van de vermogensvoordelen begroot op minimaal 24.200,- Euro zijnde de aankoopwaarde van de containers gefactureerd door tweede aan eerste verdachte (cfr. stuk 33)

- Voor wat betreft de eerste verdachte betreft dit minimaal het bedrag aan uitgespaarde onkosten voor de huur van een vergunde locatie
- Voor wat betreft de tweede verdachte betreft dit bedrag de inkomsten uit het misdrijf daar de verkoop van de containers aan de eerste verdachte bedoeld was om de containers te kunnen gebruiken binnen de exploitatie van eerste verdachte op het terrein zoals hoger omschreven

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te Antwerpen 3, dd. 14 juli 2016 boek 59 deel T nr. 14031;

En inzake van:

3646 Het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente
Met kantoren te Rumst,

- vrijwillig tussenkomende partij -
- eiser tot herstel -

- ter zitting vertegenwoordigd door meester S. Aerts en meester E. Voortmans, advocaten, loco meester P. Flamey, advocaat bij de balie te Antwerpen;

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Vonnis nr. 2154 F° 4

Gehoord de vrijwillig tussenkomende partij in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester S. Aerts en meester E. Voortmans, advocaten, loco meester P. Flamey, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging ter zitting d.d. 6 maart 2017,

- voor eerste beklagde, vertegenwoordigd door meester P. Meulepas, advocaat bij de balie te Antwerpen;
- voor tweede beklagde, bijgestaan door meester D. De Ridder, advocaat bij de balie te Antwerpen;

oOo

1. OP STRAFRECHTELIJK VLAK

- Voorafgaandelijk

De rechtbank verleent akte aan het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Rumst van haar vrijwillige tussenkomst.

- Beoordeling

Tweede beklagde is eigenaar van het een terrein gelegen te _____, gekadastreerd als _____ met een oppervlakte van 2008 m².

Tweede beklagde is tevens zaakvoerder van eerste beklagde.

Op 27.05.2014 wordt er vastgesteld dat er op het terrein _____ kantoorcontainers werden geplaatst met opschrift “_____”

Op het terrein bevinden zich tevens goederen die wijzen op de activiteiten van een loodgieterijbedrijf, met name radiatoren en pompen. Daarnaast stellen de verbalisanten vast dat er zich op het terrein een stapel afval bevindt dat tevens van een loodgieter afkomstig kan zijn.

Bij verhoor stelt tweede beklagde dat de containers toebehoren aan eerste beklagde en deze containers werden geplaatst omdat dit de enige mogelijkheid voor eerste en tweede beklagde was om nog verder hun beroepsactiviteiten uit voeren.

Vonnis nr. 2154 F° 5

Tweede beklaagde stelt dat hij zich geïnformeerd had bij de gemeentelijke diensten waarbij hiervoor toestemming zou zijn gegeven. Enig bewijs van deze bewering ligt evenwel niet voor.

Op 22.09.2014 formuleerde de gemeente een herstellvordering waarin gesteld werd:

"Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand op het perceel gelegen te kadastraal gekend

5, bestaande uit de verwijdering van de vier containers gelegen in agrarisch gebied volgens gewestplan Antwerpen en de verwijdering van het opgeslagen materiaal en afval rondom de containers teneinde het strijdig gebruik op het perceel definitief te beëindigen.

Dit telkenmale onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per dag vertraging vanaf betekening van het vonnis waarin de verwijdering wordt bevolen."

Bij beslissing van 20.11.2014 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid hiervoor een positief advies.

Bij verhoor op 12.01.2015 stelt beklaagde dat de toestand nog steeds niet is gewijzigd. Beklaagde houdt voor dat hij hiervoor van de gemeentelijk diensten uitstel zou hebben gekregen, enig bewijs hiervan ligt niet voor, en geen andere oplossing heeft voor zijn bedrijfsvoering dan via voornoemde containers op voornoemd terrein.

Bij nazicht op 17.09.2015 stellen de verbalisanten vast dat de toestand nog steeds niet gewijzigd is.

Bij controle op 04.03.2016 stellen de verbalisanten vast dat er zich nog steeds kantoorcontainers op het terrein bevinden, er werkmaterialen liggen opgeslagen en er afval werd achtergelaten dat van loodgieterijactiviteiten afkomstig is.

Op 04.07.2016 werd tot dagvaarding van beklaagde overgegaan.

Noch ter terechtzitting, noch in besluiten, worden de aan beklagden ten laste gelegde feiten betwist.

Beklaagden houden voor ter goeder trouw te hebben gehandeld en inmiddels alles in het werk te stellen om te voldoen aan de vereisten van voornoemde herstellvordering.

Door het Openbaar Ministerie wordt proces-verbaal neergelegd d.d. 22.02.2017 waaruit blijkt dat de kantoorcontainers alsdan werden

Vonnis nr. 2154 F° 6

weggehaald, het achtergelaten materiaal van de loodgieterijactiviteiten werd verwijderd en de verharding van het terrein werd vervangen door teelaarde.

De rechtbank stelt vast dat bijgevolg thans het terrein in zijn oorspronkelijke toestand werd hersteld.

De aan beklaagden ten laste gelegde feiten I, II en III zijn bewezen op basis van de vaststellingen van de verbalisanten, de aan het strafdossier gevoegde fotomateriaal en de eigen verklaringen van beklaagde.

- Toerekenbaarheid

Voornoemde feiten kunnen aan beide beklaagden, d.i. zowel de vennootschap als diens zaakvoerder, worden toegerekend. Decumul van aansprakelijkheid overeenkomstig art. 5, 2° lid SW wordt in deze niet aanvaard.

De feiten werden wetens en willens gepleegd en dit binnen het kader van de rechtspersoon waarbij de weerhouden feiten intrinsiek verband houden met de verwezenlijking en het doel van de vennootschap.

Door bedrijfsactiviteiten uit te voeren op een niet vergunde locatie, genoten zowel tweede beklaagde als zijn vennootschap inkomsten.

Aan de rechtspersoon kan een gebrekkige interne organisatie worden verweten waardoor de voorwaarden worden gecreëerd die het misdrijf mogelijk maken. Door niet op te treden heeft zij wetens en willens een misdrijf gedoogd en wordt zij als mededader van het misdrijf beschouwd.

Het blijkt niet dat de rechtspersoon zich tegen het optreden van de verantwoordelijke binnen de vennootschap heeft verzet of maatregelen heeft genomen om bepaalde handelingen en inbreuken te vermijden.

Op die manier hanteert de rechtspersoon een uitbatingsstrategie waarbij inbreuken op de bepalingen inzake stedenbouw worden aangemoedigd en in stand gehouden. De rechtspersoon geniet hierbij mee van de vruchten van deze inbreuken.

Alle beklaagden hadden de mogelijkheid om beslissingen te nemen om inbreuken te vermijden. Nalatigheid staat in causaal verband met de inbreuken. Zowel zaakvoerder als rechtspersoon dragen een eindverantwoordelijkheid. Zij handelden vrijwillig zonder enige dwang.

Er is geen overmacht of onoverwinnelijke dwaling aangetoond.

Vonnis nr. 2154 F° 7

- Strafmaat

De feiten zijn ernstig en de tenlasteleggingen I, II en III vermengen zich in hoofde van eerste en tweede beklaagde als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één bestraffing moet worden opgelegd.

De handelingen van beklaagden wijzen op een verminderd normbesef en een gebrek aan respect voor de regelgeving inzake stedenbouw. Teneinde de woonkwaliteit van eenieder te respecteren dient deze regelgeving strikt te worden nageleefd.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de weerhouden feiten, doch tevens met het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagden en het gegeven dat beklaagden, uiteindelijk, de vastgestelde inbreuken hebben hersteld.

Het opleggen van de hierna bepaalde geldboete is noodzakelijk om beklaagden te wijzen op de ernst van hun handelingen en hen ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Gelet op het ontradende karakter van een uitgestelde bestraffing en nu beklaagden hiervoor nog in aanmerking komen, kan uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan.

- Verbeurdverklaring

Uit de eigen stukken van beklaagden blijkt dat tweede beklaagde voornoemde 4 kantoorcontainers verkocht aan eerste beklaagde voor de som van 24.200 EURO waarna deze illegaal op het terrein werden geplaatst.

Het Openbaar Ministerie vordert de verbeurdverklaring van de som van 24.200 EURO.

De rechtbank stelt vast dat deze som evenwel niet een integraal illegaal vermogensvoordeel uitmaakt dat voortvloeit uit de weerhouden misdrijven.

Vast staat dat zonder de weerhouden misdrijven, tweede beklaagde nooit voornoemde kantoorcontainers aan zijn bedrijf zou hebben kunnen verkopen.

Eveneens staat het vast dat zonder de weerhouden misdrijven, eerste beklaagde nooit – gedurende een periode van bijna 3 jaar – deze kantoorcontainers zou hebben kunnen aanwenden voor haar bedrijfsactiviteiten.

Vonnis nr. 2154 F° 8

In besluiten erkent eerste beklaagde zelf dat zij kosten uitspaarde nu er geen – legaal – terrein gehuurd diende te worden waarop de containers konden worden geplaatst.

Het staat bijgevolg vast dat zowel eerste als tweede beklaagde een illegaal vermogensvoordeel hebben verkregen.

Deze vermogensvoordelen worden door de rechtbank – naar billijkheid en conform art. 43bis, laatste lid, SW teneinde aan beklaagden geen onredelijk zware straf op te leggen – vastgesteld op een bedrag van 5.000 EURO voor iedere beklaagde.

- De herstellvordering

De rechtbank stelt vast dat uit het strafdossier blijkt dat de herstellvordering inmiddels zonder voorwerp is geworden.

Het past hiervan akte te verlenen.

Nu de gemeente RUMST in deze de handhaving van het algemeen belang nastreeft en geen eigen vordering instelt, bekleedt zij een gelijkaardige positie als het Openbaar Ministerie en kan aan haar geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 147, 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 5, 6, 7, 7bis van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en

nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000

betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985;

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen, zoals aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen I, II en III,

en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 41bis, 42-3°, 43bis, 65 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak.

Vonnis nr. 2154 F° 9

Verleent akte aan Het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Rumst van haar vrijwillige tussenkomst.

VEROORDEELT :

- **eerste** beklaagde hoofdens de vermengde feiten van de tenlasteleggingen I, II en III tot een geldboete van **VIJFDUIZEND EUR.**

Aangezien eerste veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan vierentwintig duizend euro heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1 en 8 en 18bis der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van eerste veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van twee jaar vanaf heden.

- **tweede** beklaagde hoofdens de vermengde feiten van de tenlasteleggingen I, II en III tot een geldboete van **TWEEDUIZENDVIJFHONDERD EUR.**

Aangezien tweede veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van tweede veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van twee jaar vanaf heden,

Verplicht eerste en tweede veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk **25 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 25 december 2016, vermeerderd met 70 decimes, en gebracht op elk **200 EUR.**

Verplicht eerste en tweede veroordeelde tot betaling van elk **1/2** van de kosten van het geding belopende **188,19 EUR in totaal** op heden en, bij toepassing van artikel 91 van het KB van 28 december 1950, tot een vergoeding van elk **51,20 EUR.**

Vonnis nr. 2014 F° 10

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboete van **5.000 EUR**, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete **30.000 EUR** bedraagt.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboete van **2.500 EUR**, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete **15.000 EUR** bedraagt.

Bepaalt –in hoofde van tweede veroordeelde- de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op **drie maanden**;

oOo

Verklaart verbeurd als illegaal vermogensvoordeel,
- lastens **eerste** beklaagde, de som van **5.000 euro**,
- lastens **tweede** beklaagde, de som van **5.000 euro**,
zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen conform artikel 42-3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Wijst het meer- en andersgevorderde af.

oOo

Stelt vast dat de herstellvordering inmiddels zonder voorwerp is geworden.

Wijst de vordering van de gemeente RUMST tot veroordeling van beklaagden in betaling van een rechtsplegingsvergoeding af als ongegrond.

oOo

Houdt de beslissing omtrent de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

oOo

Vonnis nr. 2154 F° 11

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermeelde rechter die de zaak behandeld heeft en die aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op twee mei tweeduizendzeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

G. Segers,
F. De Bluyne
D. Mariën,

voorzitter van de kamer, enig rechter
substituut-procureur des konings,
griffier.

D. Mariën

G. Segers